

Лине Костенко -92: пронзительные стихи и цитаты о войне

Category: Goşgular, Kitapcy

написано kitapcy | 24 января, 2025

Лине Костенко -92: пронзительные стихи и цитаты о войне ЛИНЕ
КОСТЕНКО -92: ПРОНЗИТЕЛЬНОЕ СТИХИ И ЦИТАТЫ О ВОЙНЕ

19 марта в условиях войны выдающаяся украинская поэтесса Лина Костенко празднует свой день рождения.

19 марта свой 92-ой день рождения празднует известная украинская поэтесса Лина Костенко. Невозможно оценить вклад ее в украинскую культуру. Ее острые, свободолюбивые и красивые стихи проникают глубоко в сердце.

Лина Васильевна пережила Голодомор, Вторую мировую войну, сталинские репрессии. В 2015 году она помогала людям в зоне АТО. А в этом году она вместе с нами переживает войну с Россией – страшную, кровавую и бессмысленную. УНИАН желает Лине Васильевне крепкого здоровья и мирного неба, и собрал лучшие стихи и цитаты писательницы на тему войны.

• Стихи Лины Костенко о войне

Ми воїни. Не ледарі. Не лежні
І наше діло праведне й святе.
Бо хто за що, а ми за незалежність.
Отож нам так і важко через те.

І жах, і кров, і смерть, і відчай,
І клекіт хижої орди,
Маленький сірий чоловічок
Накоїв чорної біди.

Це звір огидної породи,
Лох-Несс холодної Неви.
Куди ж ви дивитесь, народи?!
Сьогодні ми, а завтра – ви.

Розп'ято нас між заходом і сходом.
Що не орел – печінку нам довбе.
Зласкався, доле, над моїм народом,
щоб він не дався знівечить себе!

Мій перший вірш написаний в окопі,
на тій сипкій од вибухів стіні,
коли згубило зорі в гороскопі
моє дитинство, вбите на війні.
Лилась пожежі вулканічна лава.
Горіла хата. Ніч здавалась днем.
І захлиналась наша переправа
через Дніпро – водою і вогнем.
Гула земля. Сусідський плакав хлопчик.
Хрестилась баба, і кінчався хліб.
Двигтів отой вузесенький окопчик,
де дві сім'ї тулились кілька діб.
О перший біль тих не дитячих вражень,
який він слід на серці залиша!
Як невимовне віршами не скажеш,
чи не німою зробиться душа?!
Це вже було ні зайчиком, ні вовком –
кривавий світ, обвуглена зоря! –
а я писала мало не осколком
великі букви, щойно з букваря, –
той перший віршик, притулившись скраю,
щоб присвітила поночі війна.
Який він був, я вже не пам'ятаю.
Снаряд упав – осипалась стіна.

Це ж треба мати сатанинський намір,
чаїть в собі невиліковний сказ,
щоб тяжко так знущатися над нами,
та ще й у всьому звинувачувати нас!»

Історії ж бо пишуть на столі.
Ми ж пишем кров'ю на своїй землі.

І щось в мені таке велить
збіліти в гнів до сотого коліна!
І щось в мені таке болять,
що це і є, напевно, Україна.

• Цитати Лины Костенко о войне

Когда у человека есть народ, тогда он уже человек.

А вы думали, что Украина так просто. Украина – это супер. Украина – это эксклюзив. По ней прошли все катки истории. На ней отработаны все виды испытаний. Она закалена высочайшей закал. В условиях современного мира ей нет цены.

Я вообще думаю, что и государство свое этот народ не может до сих пор построить, потому что пережил большое историческое унижение.

У нас же так, если говоришь на украинском, то уже и националист.

Линию обороны держат живые.

Вечная парадигма истории: за свободу борются одни, а к власти приходят другие.

Мы уникальная нация. У нас земледельцев морили голодом.

Режиссеры ставили спектакли в концлагерях. Поэтов закапывали в вечную мерзлоту. У кого еще есть атомный саркофаг? А у нас есть.

Судьба не улыбается рабам.

У каждой нации свои болезни. В России – неизлечима.

Украина сопротивляется, как Лаокоон, опутанный змеями. Она беззвучно кричит, но мир не слышит. Или не хочет услышать.

Я не люблю несчастных. Я счастлива. Моя свобода всегда при мне.

Ибо кто, как я, намучился на войне, тому жизнь подскочила в цене. Goşgular